

Jezuiti, operne igre in čaščenje hostije

6. Junij 1844

O Gospod! Dovolj meni, ubogemu grešniku, da ti zastavim nekaj vprašanj, da se mi z odgovori nanje, o Sveti Oče, razsvetli in olajša moj razum!

Predstavi torej svoja ne preveč pomembna vprašanja!

1 O Gospod! - Kaj naj si mislim o sedanji razširjenosti jezuitov in tudi drugih redov?

2 Toliko kot sneg v mesecu marcu, ki danes pade in ga jutri uničijo sončni žarki! Ko sneg prekrije območje, je videti precej žalostno in videti je, da se je vrnila globina zime. A le nekaj ur sonca in nevarnosti zime ni več!

3 Glej, tako je s sedanjo ustanovo te kongregacije! Še nisi videl, kako se parazitske rastline pritrdijo na drevo, kot bi želele šibkemu drevesu vdihniti novo življenje?!

Vendar pa so prav one smrt drevesa! Razumeš to podobo?

2 Kaj naj si mislim, o najdražji Gospod in Oče, o včerajšnji operi, ki je bila z glasbenega vidika zame zelo navdihujoča? – Kako naj gledam na njo, da ne bi nasprotoval tvoji nameri?

4 To je čisto posvetna zadeva, ki nima nobene zveze z Mano! To pa si lahko vseeno zapomniš: Ta opera, ali bolje rečeno glasbena komedija, je kot vse, le človeško delo in je vedno sestavljena iz smeti in zlata! »Smeti« so materialnost in to je v komediji sramotno dejanje. »Zlato« je duhovna dejavnost pred vsakim materialnim dejanjem - a ga prav dejanje spremeni v smeti.

5 Tako je v tej komediji tudi z glasbo! Je zlato, s katerim je pozlačen kup smeti, ki pa zaradi lepega zlata še vedno silno smrdi in to še posebej za mlade, katerih čutne nosnice so zelo občutljive!

6 Dejanje je resnično na peklenško lep način. Ker to počnejo čisto peklenški duhovi (kot v tako imenovani komediji) je "Don Juan" iz tretjega pekla, njegov spremljevalec iz drugega, večina ostalega osebja pa iz prvega! Zdaj se vprašaj, ali so takšne peklenške stvari primerne za oblačenje z nebeškimi stvarmi?!

7 V očeh sveta se zdi, da je tu med dejanjem in glasbo največja harmonija. Toda pred Menoj je prav tu največja disharmonija med dejanjem in glasbo. Kajti bolj, ko je dejanje izpopolnjeno, manj je primerno za plemenito glasbo!

8 Zdaj razmišljaš in si govoriš: Tako sramotno dejanje, ki doseže svoj peklenški cilj, lahko ljudi le prestraši, ne pa napelje k podobnim dejanjem.

9 Toda povem ti: Primeri so kot obliž, ki vpija tudi dobre sokove, slabe pa pušča še bolj trdno v koži! Res je, da bolečina pogosto preneha, ko nanese obliž, vendar ne zaradi zmanjšanja slabih sokov, temveč le zato, ker je obliž zaradi odvzema dobrih sokov dobesedno ubil predel, ki je bil prej še občutljiv na bolečino.

10 In glej, ravno to se zgodi s tako imenovanim moralnim izboljšanjem z izvajanjem peklenških načinov delovanja! Iz boljše duše izvlečejo plemenita čustva, nato pa polovico duše ubijejo z zapostavljenimi neplemenitimi občutki, ki ostanejo za njimi in katerih rojstni kraj je pekel. In potem je spet potrebno precej časa, da se zlobna rana zaceli in napol ubita duša oživi!

11 Glej, to je prava "presoja " tvoje včerajšnje glasbene komedije. Svet bi jo težko odobril, toda v nebesih se presoja le tako.

12 Če pa kdo postavlja čez besede tone, naj vedno postavlja tone le nad besede iz nebes, nikoli pa čez posvetne besede. Ker so toni sami po sebi nebeško čisti.

13 Najbolje pa je, da tone pustite pri miru in jim prisluhnete v njihovem melodičnem in harmoničnem načinu. Tedaj so namreč podobni govoru v nebesih, ki ga je mogoče slišati tudi na daleč kot najčistejšo glasbo!

14 Tako to dojeml in to tako tudi upoštevaj!

3 Gospod, ti sveti, dragi Oče! Kaj pa praznik svetega Rešnjega telesa? Ali ga je potrebno praznovati tako, kot želi rimska Cerkev?

15 Nisem pri volji, da bi o tem govoril! Ta praznik obeležuje iznajdbo in postavitev hostije in tudi monštrance! Kaj je hostija in kaj je monštranca in kaj je ta praznik? Ali sva Jaz in hostija eno? In, ali je monštranca podobna nebesom, ki so Moj večni prestol?!

16 Če bi bil cesar, ki bi vsem svojim podanikom dal spominsko znamenje, kot sem nekoč dal ljubezensko pojedino s kruhom in vinom - in podaniki s tem spominskim znamenjem ne bi bili zadovoljni, ampak bi ga hoteli spremeniti in oblikovati tako, da ne bi bilo več niti malo podobno prvemu in bi potem to popolnoma spremenjeno spominsko znamenje častili bolj kot samega cesarja in nazadnje ne bi hoteli imeti cesarja za cesarja, temveč bi na njegovem mestu hoteli imeti le preoblikovano spominsko znamenje živega cesarja.

17 In če bi sam cesar prišel in vprašal: "Kaj počnete? Ali je to moje znamenje?" Tedaj bi se podaniki norčevali iz cesarja in bi se vedno znova upirali proti njemu ter rekli: To znamenje nam je dal cesar in to je sam živ cesar, drugega cesarja ni! Če tega znamenja ne priznavaš kot resničnega in živega ter pravega, potem nisi cesar, ampak le najbolj heretičen proticesar, knez pekla in si obsojen na večno smrti v ognju!"

18 Povej! Kako se bo na to spominsko znamenje odzval pravi cesar? Glej, tako se odzovem na ta praznik tudi Jaz!

19 Kaj pa bi rekel cesar svojemu služabniku, ki bi mu v obraz rekel: "Tvoje kraljestvo

teptam in te imam v svoji oblasti" – in, če bi služabnik kljub temu hotel cesarju prirediti pojedino, kot da služabnik še vedno drži za cesarja, ali se bo cesar udeležil te pojedine in se je veselil?

20 Mislim, da bo cesar pri tem zagotovo izostal! In verjamem, da bo tako tudi na zelo podobnem prazniku!

21 In končno menim, da boš imeli dovolj vsega, kar je bilo do sedaj povedanega. Ampak te vrstice dobro skrij! Kajti zelo bi bile neprijetne za tiste, ki nimajo Mene, ampak le spremenjeno spominsko znamenje za vse!

22 Vse to ti povem v tihem zaupanju. Zato tega ne deli z veliko ljudmi! - To je Moja dobra, sveta volja! - Toda tvoji prijatelji pa že lahko to izvejo. Amen.

Jakob Lorber
Nebeški darovi